ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿರಬೇಕು. ಒಬ್ಬನು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇತರರೂ ಕೂಡ ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾಲ್ಕನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ನೌಕರರ ಮುಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು 50 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೈತನು ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ, ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನ ಪುಣ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಲೇಬರರ್ಸ್, ಮಿರ್ ಕೂಲಿಗಾರರು ಇದ್ದಾರೆ, ಅಂಥ ಕಡೆ ಮೊದಲು ರೇಶನ್ ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೆ.ಜಿ.ಎಫ್. ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ಬೆಂಗಳೂರು, ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಮಿಲ್ಲು ಮತ್ತು ಇತರ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿ ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಂದಲೇ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಆಹಾರ ಒದಗಿಸುವಂತಹ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಇಳಿಮುಖವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕ್ರಾಪ್ ಇನ್‌ಶ್ಯೂರೆನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸೂಕ್ತವಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್ ಅವರ ಹಾಫ್-ಅ್ಯನ್-ಅವರ್ ಡಿಸ್ಕಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

Half-an-hour Discussion on Question No. 190 *re*: Arrest Warrants against Markhal and Bothagi Villagers.

Sri V. N. PATIL (Humnabad).—I want to raise on this occasion a discussion pertaining to an unfortunate incident that occurred in a village in Bidar District. This village is called by name Markhal. There is another village by name Bothagi near that unfortunate village. This unfortunate incident took place between these two villages. I very well remember on 22nd December 1967. I raised this topic in this august House. The then Food Minister who was temporarily in charge of the Home Portfolio assured me that he would look into this incident and see something will be done to set right the same Atrocities have been committed on the people of Markhal. The ladies were dragged out of their houses. The then Chief Minister Mr. Nijalingappa was also requested in this connection and he assured me after the ladies from that village met him that action will be taken to settle the dispute between the two villages. The people affected are the poor Harijans of Bothagi village. These poor Harijans were asked to shift to a site near the Markhal village. They constructed temporary huts and some houses on the site. The villagers of that village picked up quarrel with these people and took objection that they should not construct houses because that site belongs to their village for grazing cattle and further objected as this land Gairan was not allotted for the housing colony by any legal authority as per law, as that was the only piece of land for grazing cattle for 3 villages, namely, Markhal, Shankargunj-wadi and Bothagi. The huts erected on the site were brought down

(SRI V. N. PATIL)

and all the innocent poor Harijans were rendered homeless. Even the Superintendent of Police was pursuaded to act in such a way that benefits the vested interests of the land-lord to save their land and to shift the Harijans to Markhal. The site which was sought originally by the Harijans belonged to some person in Bothagi and in order to save the land of the rich man of Bothagi village, and with the help of an elected representative of Bidar these poor Harijans of Bothagi were sent to put up their houses, in a site—a gomal site, which was the only land for grazing cattle for the villagers of Markhal and Shnakargunjwadi. The people of Markhal objected to the grazing land being given to. Bothagi people. Inspite of that they were pursuaded to go to that place. The Superintendent of Police, Bidar, was pursuaded to inaugurate it. The unfortunate rift was due to the fact that the site in which they erected the huts belongs to other village, Markhal. These huts were put unauthorisedly without even changing the Gairan Gomal land into an Gaothan land. The pursuasive method might have been adopted and instead the so called leader in collusion with the then Deputy Commissioner, Bidar, unauthorisedly enticed these poor people to shift to the other village boundary without the concurrence of the other village population, by making a grand show of inauguration by the Superintendent of Police, Bidar, making the poor houseless people and the Superintendent of Police as a scapegoat. Huts were razed to the ground level. But who is the person to be blamed for all these things ? The owner of the land which was originally intended for house site in Bothagi pursuaded these people to go to that site of Markhal village. I am not questioning the bona fide need of these villagers because the original place was infit and fear of flood was there. What I am sincerely serious about is about the welfare of these people. Where they should go ? Who is to look after the welfare of these people ? The new Chief Minister was pleased to answer to my question that the entire male population of Markhal village has returned to the village. The thing is not like that. The entire male population was damn afraid of returning home as the complaint was given with the names of entire village male population as accused. About 74 persons are under trial in connection with this quarrel between these two villagers. Simply because they are the people of other village, the villagers of Markhal had taken an attitude against these people that our grazing land must be spared and if land is required we will give them land in our village, but not the only grazing land. The elected representative whom I do not wish to name here is bent upon fixing these people on that site alone. This is also one of the reasons. It is stated that a land measuring 5 acres is being allotted to these people as an alternative arrangement. Repeated assurance is being given every time. Human treatment is not being given to these Harijans even to this day. I want the Chief Minister to do justice to them. Because revengeful attitude between two villages is not conducive to good neighbourly relationship—one section

erecting a hut overnight and another village section pulling it down. This will lead to inhuman jealousy and hatred between two neighbourly villages. We must find a way out. Seventy-four persons have been charge-sheeted and are under trial. They have to go from one court to another. They are all poor peasants. The whole episode is an outcome on account of some momentous prejudices of one village against another. Unfortunately when there is a complaint against the entire village male population, it might be called even a technical dacoity. What did happen at Markhal? The weaker section of the population became the victim of revengeful attitude of a devilish character. Huts were brought to ground level. The police could not side with this faction or that faction. They were left in a pitiable condition. When revengeful attitude is taken by one village against another and standing crops are looted by unsocial elements of other places in order to put the blame on either villages, it is not possible to maintain law and order. Even if some police men are posted, in the process of bringing the situation under control, they themselves may commit some mistakes. Several sheep were stolen, jawar was looted and standing crops were cut and looted in Markhal Village. Nights were the hells for those poor ladies of Markhal when the entire male population left the village due to mass arrests and beating as the complaint named the entire male population. This was the tale of horror of the Markhal and Bothgi Villages. Such was the condition there and the same condition is prevailing even today, though it is not of a greater magnitude and has come to a lesser magnitude. What I want to request the Hon. Chief Minister is that he should pay a kind visit to that area, meet the representatives and elders of both the villages and pursuade them to come together. The temporary huts of the Harijan families were razed to ground level and so some immediate arrangement should be made on humanitarian consideration to provide funds to give relief to the Harijans to put up small houses, irrespective of the fact whether there is budget provision or not. It is our duty to see that something is done for them. At least some zinc sheets together with a cash amount of Rs. 500 should be given to each Harijan family to enable them to raise four walls for a room and a kitchen to enable them to have some respectable human life and it should also be seen that no revengeful acts take place between the two villages by persuasive methods. It is also equally necessary that the cases filed against the 74 persons should be withdrawn in the interest of peace between the two villages because it was neither pre-planned nor intentionally done. For more than one year and few months the cases have been pending and the lawyers can go on arguing these cases. In the meantime, the revengeful attitude continues. There seems to be no end to these cases. If there is conviction, they will go in appeal and if there is no conviction, the Public Prosecutor may ask the Government to go in appeal and endless bitterness between the two villages will continue. So, forthwith some arrangement must be made to build some huts for the poor Harijans by granting Rs.500 to each familly and providing them the necessary zinc sheets. The Deputy

(SRI V. N. PATIL)

Commissioner may be instructed to see that every pie that is to be granted to them is honestly spent without the benefit going to the middle men. Now the very name Markhal is poison to the villagers of Bothagi and vice versa ; there is no love lost between them and something must be done to remove the animosity between the people of these two villages. Social education is necessary for socially backward people but by social education this problem cannot be tackled early as it takes a long time to bear fruit and this is an urgent problem to be tackled forthwith failing which petty prejudices between the illiterate rural poor between the two villages will ruin them by the circumstances which are taking them away poles apart. In order to bring down the tempers between the people of these two villages, the *danda* is no solution. It may punish but what about the revengeful attitude that is still there between the two sections of the population ? The best thing is that irrespective of party affiliation the problem should be tackled on humanitarian consideration. I submit to this House and through the Speaker to the Government that some decent amount should be granted to these villagers who have lost their huts and the cases against those 74 persons should be withdrawn so that the animosity turns to friendship and mutual fraternity and co-operation develops between them in order to build up the rural agricultural economy which now is resulting in mutual destruction. So, it is necessary to create an atmosphere of co-existence giving a good-bye to hate and suspicion. Out of these 71 persons almost all of them are poor peasants and agriculturists and it is too hard for them to face trial. In order to bring peace between these two villagers, I request the Hon. Chief Minister to consider sympathetically this proposal of mine. The then Foodin Mister Sri Jatti gave an assurance that he would visit the villages and the people of both the villages did wait with garlands to make a representation to him but due to certain reasons he could not visit. I now invite the Hon. Chief Minister to pay a visit and bring about peace in that place for giving relief to Harijans and unite the two sister villages fallen against each other by withdrawing the cases.

† ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.— ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಚರ್ಚೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ ಮತ್ತು ಉಚಿತ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಅವಶ್ಯವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಬೋತ್ತಿಹಳ್ಳಿ ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕೆಲವು ಹರಿಜನರ ಮನೆಗಳು ಆ ನದಿ ದಡದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಬಹುಶಃ ಫ್ಲಡ್ಸ್ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನೀರು ನುಗ್ಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹರಿಜನರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹ ಬಂದಾಗ ನೀರು ಆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ, ನಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಜಾಗ ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ. ನಾವು ಅಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಮಾರ್ಕರ್ ಗ್ರಾಮದ ಬಳಿ ಇದ್ದ 47 ಎಕರೆ ಗೋಮಾಳದ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆ ಇರುವ ಮತ್ತು ಊರಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ 10 ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು

ಮುಂಜೂರು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಆ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಆದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನಗಳು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು, ಕೆಲವರು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಮಾರ್ಕರ್ ಗ್ರಾಮದ ಕೆಲವರು ಗುಂಪು ಸೇರಿಕೊಂಡು 24-10-67ನೇ ತಾರೀಖು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 7-9 ಗಂಟೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ರಾಡ ಮತ್ತು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಯಾರು ಯಾರು ಆ ಗೋಮಾಳದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಏಕಕ್ಕೆಂದರೆ ಇದು ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಸು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ it is alleged ಅದರೆ it is a fact ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

6-30 P.M.

ಬೊತಗಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಲವರು ಮರ್‌ಕರ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ಮರ್‌ಕರ್ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೆಲವರು ಇವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು.

Sri K. H. PATIL.—Now I understand from the Chief Minister that the case is *sub judice*. If so, what the Chief Minister might say here might influence the judiciary.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—He is going to state only the known and alleged facts. He is not going into the merits of the case.

Sri K. H. PATIL.—Even there, it is for the judiciary and courts to determine which is a fact. It is not for the Chief Minister to disclose any facts here.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್.—ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಏನು ಒಂದು ಕಾಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬಂದಿದೆ, ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನಕ್ಯಾಂಶವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಏನು ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬಿಡುಗುಪ್ಪಾ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗೆ ಬಂತು. ಕ್ರಿಮಿನಲ್ 148, 332, 149, 427 ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಯಿತು. ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗಂಡಸರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಆದಕಾರಣ ಆ ಗಂಡಸರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕೇಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿದೆ, ಪೋಲೀಸರು ಬಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ಊರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು, ಎರಡನೆಯವರು ಪೋಲೀಸರನ್ನು ಆ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು, ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಗಲಾಟೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಆರಮ್ಡ್ ಪೋಲೀಸ್ ಹೋಯಿತು. ನಂತರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿ 78 ಜನರಮೇಲೆ ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ ಕೋಡ್ ಪ್ರಕಾರ ಚಾರ್ಜ್‌ಷೀಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. 41 ಜನರನ್ನು ಅರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರು. 78 ಜನರಲ್ಲಿ 37 ಜನರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹಾಜರಾದರು. ಕೆಳಗಿನ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಟ್ರಯರ್ ಆಗಿ ಸೆಷನ್ ಕೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಕಮಿಟ್ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಆ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಬರುವಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಂದರೆ ಎರಡನೆಯ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಬಂದು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಗೋಮಾಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರೆಂದು, ಆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಅವರಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ವಾತಾವರಣ ಹದಗೆಟ್ಟು ಗದ್ದಲವಾಯಿತು. ಈಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮರ್‌ಕರ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಎರಡನೆಯ ಕಡೆ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಪ್ರೊಸೀಡಿಂಗ್ಸ್ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಯಾರೂ ಸಹ ಕೂಡಲೇ ಭೂಮಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವಿಜಿಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಇವರನ್ನು ಸೆಟರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

(ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್)

ಇದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಹ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀವೇ ಬಂದು ನೋಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಅದೇ ಜಿಲ್ಲೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಭೆ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಎರಡು ಕಡೆಯವರಿಗೂ ಸಾಮರಸ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಗೋಮಾಳ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ್ನು ಹರಿಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇರೆಯವರು ಮೈಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೀಳುತ್ತಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ವರ್ಷವೆಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಬಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಂದು ಹಾದಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಂತೆ ಡಿ.ಸಿ. ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಎಸ್.ಪಿ. ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕೂಡಲೆ ಅವರನ್ನು ಎರಡನೇ ಕಡೆ ಸೆಟರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಸಹ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಕ್ವೈರ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್ ತರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾರ್ಟಿಯ, ಪಕ್ಷದ ಕಲರ್ ಕೊಡದೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಸೆಟರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗೆ ಕಳಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಒಂದು ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಮೇಲಿರುವ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ವಿತ್‌ಡ್ರಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈಗೊತ್ತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೇಸ್ ಈಗ ಸೆಷನ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಡಿ.ಸಿ. ಮತ್ತು ಎಸ್.ಪಿ. ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಾನು ಏನೂ ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಸೆಟರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಕಡೆಯವರನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಅವರಲ್ಲ ಸಾಮರಸ್ಯ ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn and meet tomorrow at 12 NOON.

The House adjourned at Forty Minutes past Six of the Clock to meet again at Twelve of the Clock, on Thursday, 23rd January 1969.

WD 11998—GPB—600—17-4-1969